RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 87.281 van 16 mei 2000
in de zaak A. 82.347/XII-2495.

In zake : Tuchtmaatregel tegen Kristien DELLAFAILLE, lid van de raad van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van ZOERSEL.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de RAAD VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN van ZOERSEL op 3 februari 1999 heeft ingediend om hoger beroep in te stellen tegen het besluit van 14 januari 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen waarbij vastgesteld wordt dat Kristien DELAFAILLE geen zware nalatigheid heeft begaan in de zin van artikel 22 van de wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en om, subsidiair, uitspraak te doen over de klacht die de raad voor maatschappelijk welzijn van Zoersel tegen Kristien DELAFAILLE heeft ingediend;

Overwegende dat de vormvereisten voorgeschreven bij de artikelen 3, 4 en 5 van het koninklijk besluit van 12 januari 1977 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, in geval van beroep als bedoeld door de artikelen 18, 21 en 22 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, werden nageleefd.

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 april 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. SCHRIJVERS, die verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de onderhavige zaak betrekking heeft op een beroepsprocedure georganiseerd door artikel 22 van de wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn; dat die bepaling de bestendige deputatie bevoegd maakt om de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn te schorsen of af te zetten wanneer zij zich schuldig maken aan een zware nalatigheid of algemeen bekend wangedrag en dat de betrokkene, de raad voor maatschappelijk welzijn en de gemeenteraad bij de Raad van State tegen het getroffen besluit beroep kunnen instellen; dat in die procedure de bestendige deputatie optreedt als een administratief rechtscollege terwijl de Raad van State, naar luid van artikel 16, 4°, van zijn gecoördineerde wetten, uitspraak doet met volle rechtsmacht; dat de procedure voor de bestendige deputatie geregeld is door artikel 104bis van de provinciewet en het koninklijk besluit van 17 september 1987 betreffende de procedure voor de bestendige deputatie in de gevallen waarin deze een rechtsprekende taak vervult terwijl, voor de

behandeling van het beroep bij de Raad van State, het koninklijk besluit van 12 januari 1977 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie, in geval van beroep als bedoeld door de artikelen 18, 21 en 22 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn een bijzondere procedureregeling bevat;

2.1. Overwegende dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen op 10 mei 1999 een memorie van antwoord heeft ingediend; dat evenwel, gelet op de hoedanigheid van administratief rechtscollege waarin de bestendige deputatie in dit geval opgetreden is, zij ten aanzien van haar besluit niet als verwerende partij kan optreden zodat haar memorie uit de debatten geweerd moet worden;

2.2. Overwegende dat de bijzondere rechtspleging die door het koninklijk besluit van 12 januari 1977 ingesteld is, meer bepaald artikel 6, eerste lid, de voorwaarden bepaalt waarin belanghebbenden een memorie van antwoord kunnen indienen; dat een dergelijke memorie ingediend moet worden binnen de vijftien dagen na, onder meer, de mededeling van het verzoekschrift aan de betrokkenen; dat de rechtspleging niet voorziet in de mogelijkheid om een memorie van wederantwoord in te dienen;

2.3. Overwegende dat in dit geval de mededeling van het verzoekschrift, waarin artikel 3, tweede lid, van de procedureregeling voorziet, gebeurd is bij aangetekende brieven van 12 maart 1999 en dat, overeenkomstig artikel 4 van dezelfde procedureregeling, de neerlegging van het verzoekschrift ter secretarie van de gemeente met een bericht van 21 juli 1999 ter kennis van het publiek gebracht is; dat geen van de in artikel 6, eerste lid, van het koninklijk besluit van 12 januari

1977 genoemde personen binnen de gestelde termijn een memorie van antwoord heeft ingediend;

Overwegende dat het OCMW van Zoersel op 13 augustus 1999 een memorie van wederantwoord heeft ingediend; dat Kristien DELLAFAILLE in een nota van 20 september 1999, dit is buiten de termijn waarin zij als belanghebbende een memorie van antwoord kon indienen, nog gereageerd heeft op de bemerkingen van het OCMW; dat, omdat de procedureregeling daarin niet voorziet, die stukken uit de debatten worden geweerd;

3. Overwegende dat voor de oplossing van de onderhavige zaak de volgende feitelijke gegevens van belang zijn :

3.1. Kristien DELLAFAILLE is lid van de raad voor maatschappelijk welzijn van Zoersel. Eind augustus 1998 is zij een tijdlang waarnemend voorzitter.

Op 25 augustus 1998 stelt zij vast dat haar vanuit de sociale dienst gevraagd wordt haar goedkeuring te verlenen voor de uitbetaling van 4 000 BEF hulp aan drie Kosovaarse asielzoekers, die op het ogenblik dat om haar handtekening wordt gevraagd, reeds de gemeente verlaten hebben. Daags nadien schrijft zij aan de secretaris dat het toch mogelijk zou moeten zijn om, indien de noodzaak zich zou voordoen, vluchtelingen eerder in leegstaande panden in de gemeente op te vangen dan hen met wat noodhulp door te sturen.

3.2. In haar brief van 5 september 1998 aan de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn betwist Kristien DELLAFAILLE niet dat zij over dat probleem contacten gehad heeft met de pers, meer bepaald met betrekking tot "de schrijnende omstandigheden waarin deze mensen zich op dat ogenblik bevonden en de

machteloosheid van een bevoegd OCMW zonder huisvestings-mogelijkheden". In de Gazet van Antwerpen van 31 augustus 1998 blijkt inderdaad een artikel gepubliceerd te zijn waarin zij zich beklaagt over de onmogelijkheid van het plaatselijk OCMW om opdagende vluchtelingen onderdak te geven terwijl er in de gemeente toch lokalen uitgerust zouden kunnen worden.

Een gelijkaardig artikel -in ietwat scherpere termen gesteld- verschijnt op 11 september 1998 in de streekbladzijden van Het Nieuwsblad, maar daar wordt nu ook melding gemaakt van een klacht bij het centrum voor gelijke kansen en racismebestrijding gesteund op het motief dat het OCMW zich aan racisme bezondigt door woningen bewust niet aan asielzoekers toe te wijzen maar ze voor te behouden voor de eigen inwoners.

3.3. De aangelegenheid wordt op de agenda geplaatst van de vergadering van 15 september 1998 van de raad voor maatschappelijk welzijn. Kristien DELLAFAILLE herhaalt, in een schriftelijke uiteenzetting met het oog op die vergadering, haar visie op de behandeling van asielzoekers in de gemeente. Zij is op de vergadering niet aanwezig. De raad voor maat-schappelijk welzijn neemt het volgend besluit :

"Gelet op de artikelen 22, 36 al. 2 en 33 van de organieke wet.
Gelet op de persberichten verschenen in Gazet van Antwerpen van 31/08/1998 en in Het Nieuwsblad van 11/09/1998 via waarnemend voorzitter en raadslid Christine Dellafaille onder de respectievelijke titels van :
'OCMW zoekt onderdak voor drie Kosovaren' en 'Kosovaren niet welkom in opvangwoning';
Gelet op de verslagen van de sociale dienst;
Gelet op de toelichting van het hoofd van de sociale dienst in zitting van heden over de opvang van kandidaat vluchtelingen;
Gelet op de toelichtingen door de voorzitter en de secretaris;

Overwegende dat het laten verschijnen van deze persberichten deontologisch niet verantwoord is;

Overwegende dat het beroepsgeheim geschonden wordt vermits mededelingen gedaan worden over individuele steunverlening;

Overwegende dat de mededelingen over de steunverlening misleidend zijn;

Overwegende dat de mededelingen over de opvang van de kandidaat vluchtelingen onjuist zijn;

Overwegende dat door deze berichten het OCMW publiek in diskrediet wordt gebracht;

Overwegende dat de klacht bij het centrum voor gelijke kansen en racismebestrijding deontologisch niet verantwoord is;

Gelet op de faxberichten dd. 05/09/1998 en 13/09/1998 van mevr. Christine Dellafaille;

Overwegende dat deze faxberichten geen rechtvaardiging geven aan het doen verschijnen van de persberichten;

Overwegende dat omwille van het bovenvermelde mevr. Christine Dellafaille een zware nalatigheid heeft begaan in de zin van artikel 22 van de organieke wet betreffende de OCMW;

Overwegende dat betrokkene via faxbericht van 05/09/1998 heeft medegedeeld niet aanwezig te zullen zijn op de raadszitting van heden 15 september 1998;

Gaat tot geheime stemming over :

mevr. Christine Dellafaile, raadslid van het OCMW Zoersel, heeft door het laten verschijnen van bovenvermelde persberichten een zware nalatigheid begaan in de zin van artikel 22 van de organieke wet betreffende de OCMW. Zij wordt bij aangetekend schrijven gewezen op haar plichten als raadslid en in gebreke gesteld gelet op de bovenstaande overwegingen.

Bij zelfde aangetekend schrijven wordt zij uitgenodigd in raadszitting van 20 oktober 1998 haar verdediging tegen het in de overwegingen gestelde naar voren te brengen.

Acht leden nemen aan de stemming deel.

Acht stembiljetten worden in de bus gevonden.

De ontplooiing der stembiljetten geeft volgende uitslag :

JA : 6
NEEN : 1
BLANCO : 1

Besluit :

Derhalve wordt aan mevrouw Christine Dellafaille, raadslid van het OCMW Knodse Plas 21 - 2980 Zoersel, bij aangetekend schrijven medegedeeld dat zij door het laten verschijnen van de persberichten in Gazet van Antwerpen dd. 31/08/1998 'OCMW zoekt onderdak voor drie Kosovaren' en in het Nieuwsblad van 11/09/1998 'Kosovaren niet welkom in opvangwoning' een zware nalatigheid heeft begaan in de zin van artikel 22 van de organieke wet betreffende de OCMW.

Zij wordt op haar plichten als raadslid gewezen en in gebreke gesteld gelet op de overwegingen voorafgaand aan onderhavig besluit.
Voornoemde mevr. Christine Dellafaille wordt uitgenodigd in raadszitting van 20 oktober 1998 haar verdediging tegen het in de overwegingen gestelde naar voren te brengen".

Het besluit wordt op 16 september 1998 ter kennis van Kristien DELLAFAILLE gebracht. Zij beklaagt zich onmiddellijk bij de provinciegouverneur over de inhoud van het besluit.

3.4. Op de vergadering van 20 oktober 1998 daagt Kristien DELLAFAILLE niet op. De raad voor maatschappelijk welzijn neemt dan twee besluiten, die op 18 november 1998 naar het provinciebestuur van Antwerpen worden gezonden.

Een eerste besluit (punt 4a van de agenda) heeft betrekking op het laten verschijnen van de twee persartikelen : vastgesteld wordt dat Kristien DELLAFAILLE een zware nalatigheid heeft begaan in de zin van artikel 22 van de organieke OCMW-wet. Dat besluit bevat volgende motieven :

"Overwegende dat raadslid Kristien Dellafaille op eigen initiatief de pers heeft gecontacteerd;
Overwegende dat elk raadslid, inbegrepen de voorzitter, de nodige discretie dient op te brengen;
Overwegende dat het innemen van standpunten in het openbaar omtrent de werking van het OCMW enkel toelaatbaar mag geacht worden als woordvoerder of gevolmachtigde van de Raad;
Dat in onderhavig geval het steunverlening bij hoogdringendheid betreft die door de Raad nog moet bekrachtigd worden;
Dat het in ieder geval verboden is informatie omtrent dossiers van individuele steunverlening bekend te maken;
Overwegende dat de persmededelingen omtrent de individuele steunverlening op 25 augustus 1998 aan drie Kosovaarse vluchtelingen ontoelaatbaar zijn. Zij daarenboven onjuist waren en het OCMW bij de eigen bevolking en bij een breed publiek over het

hele land ten onrechte zware schade hebben toegebracht;

Vaststellend dat raadslid Kristien Dellafaille geen weerlegging doet van de overwegingen in vermeld raadsbesluit van 15 september 1998;".

Het tweede besluit (punt 4b) heeft betrekking op de klacht van Kristien DELLAFAILLE bij het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding : de klacht wordt, op grond van een breed uitgesmeerde motivering verworpen; er wordt ook vastgesteld dat "door deze klacht, gekoppeld aan haar onjuiste en misleidende persberichten (...), Dellafaille onherstelbare schade heeft toegebracht aan het OCMW Zoersel bij de publieke opinie en onterecht zowel bij de voogdijoverheid als bij het centrum voor Gelijke kansen en Racismebestrijding de werking van het OCMW in een negatief daglicht heeft gesteld", dat "deze klacht inzake discriminatie/racisme het niet naleven is van de deontologie die normaal van een raadslid mag verwacht worden" en dat "deze klacht moet aanzien worden als een zware nalatigheid in de zin van artikel 22 van de organieke wet betreffende de OCMW".

3.5. Op 14 januari 1999 besluit de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen wat volgt :

"Kennis wordt genomen van de klacht van waarnemend OCMW-voorzitter mevrouw K. Dellafaille tegen het OCMW-Zoersel i.v.m. de opvang en de financiële steunverlening van drie Kosovaarse vluchtelingen.

Kennis wordt genomen van het standpunt van het OCMW-Zoersel i.v.m. deze klacht.

Kennis wordt genomen van de OCMW-raadsbesluiten van 15 september en 20 oktober 1998 waarin wordt gesteld dat mevrouw K. Dellafaille een zware nalatigheid beging doordat ze de pers inlichtte aangaande de opvang van drie Kosovaarse vluchtelingen.

Beslist wordt dat uit onderzoek van het dossier blijkt dat mevrouw K. Dellafaille geen zware nalatigheid heeft begaan in de zin van artikel 22 van de OCMW-wet".

Dat besluit wordt als zodanig niet ter kennis van het OCMW van Zoersel gebracht. Op 21 januari 1999 deelt het provinciebestuur wel mee dat kennis genomen werd van de besluiten van de raad van 15 september en 20 oktober 1998 "waarin werd gesteld dat mevrouw K. Delafaille een zware nalatigheid beging doordat zij de pers inlichtte aangaande de opvang van drie Kosovaarse vluchtelingen", dat die aanklacht het voorwerp had uitgemaakt "van een uitgebreid onderzoek" en dat de bestendige deputatie besloten had dat "deze aanklacht onvoldoende ernstig was zodat deze zaak als afgesloten dient te worden beschouwd".

3.6. Binnen de vijftien dagen, met name op 2 februari 1999, besluit de raad voor maatschappelijk welzijn tegen de beslissing van 14 januari 1999 beroep in te stellen;

4.1.1. Overwegende dat het OCMW van Zoersel in een enig middel aanvoert dat het bestreden besluit "onvoldoende motivering geeft en niet aantoont dat met alle elementen rekening werd gehouden" omdat de beslissing niet verwijst "naar de schending van de plicht tot geheimhouding inzake individuele steun-verlening" en ook niet naar de beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn met betrekking tot de klacht van Kristien DELLAFAILLE bij het centrum voor gelijkheid van kansen terwijl die elementen nochtans van belang zijn om uit te maken of DELAFAILLE een zware nalatigheid begaan heeft;

4.1.2. Overwegende dat het middel gegrond is; dat immers uit het bestreden besluit, evenmin als uit de redengeving die aan het OCMW van Zoersel ter kennis gebracht is, opgemaakt kan worden of de bestendige deputatie wel enige aandacht besteed heeft aan het besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn om ook

haar klacht bij het centrum voor gelijke kansen als een zware nalatigheid te beschouwen en of dat feit uiteindelijk wel betrokken is bij het eindoordeel dat Kristien DELLAFAILLE geen zware nalatigheid ten laste gelegd kan worden; dat uit het bestreden besluit niet opgemaakt kan worden welke feiten in aanmerking genomen zijn en dat er ook niet uit blijkt waarom de door de raad voor maatschappelijk welzijn aangebrachte misdragingen, afzonderlijk beschouwd dan wel in hun globaliteit, toch niet als een zware nalatigheid aangemerkt konden worden;

4.2. Overwegende, ambtshalve, dat de bestendige bestendige deputatie bij het treffen van een besluit overeenkomstig artikel 22 van de organieke OCMW-wet de in artikel 104bis van de provinciewet en in het koninklijk besluit van 17 september 1987 bepaalde regels moet nakomen; dat uit het overgelegde dossier niet blijkt dat die regels op enige wijze zijn nageleefd; dat integendeel de bestendige deputatie tot een beslissing gekomen is op grond van een niet op tegenspraak gevoerd onderzoek van haar administratieve diensten;

4.3. Overwegende dat de conclusie zich opdringt dat het bestreden besluit wegens de miskenning van substantiële vormvoorschriften onwettig is;

5. Overwegende dat, wegens de devolutieve werking van het beroep ingesteld door de verzoekende partij, de Raad van State zelf uitspraak moet doen over de vraag of Kristien DELLAFAILLE feiten heeft gepleegd die als een zware nalatigheid in de zin van artikel 22 van de OCMW-wet kunnen worden gezien en die uit dien hoofde een tuchtstraf rechtvaardigen;

5.1.1. Overwegende, wat de feiten betreft, dat het dossier van de zaak aantoont dat Kristien DELLAFAILLE

niet betwist enerzijds dat zij inderdaad contacten gehad heeft met de pers over de wijze waarop asielzoekers, die door de federale instanties naar het OCMW van Zoersel waren verwezen, daar werden doorgestuurd zonder hen noodhuisvesting aan te bieden en anderzijds dat zij zich bij het centrum voor gelijke kansen en racisme-bestrijding beklaagd heeft over het voorbehouden van woongelegenheid voor noodlijdenden uit de eigen gemeente en die demarche in de pers heeft gebracht;

5.1.2. Overwegende dat de raad voor maatschappelijk welzijn in de beslissingen van 20 oktober 1998, waarmee hij de tuchtprocedure tegen raadslid Kristien DELLAFAILLE uiteindelijk op gang gebracht heeft, het eerstgenoemde feit als tuchtvergrijp heeft gekwalificeerd op volgende gronden : in het kader van de discretieplicht waaraan ook de voorzitter moet voldoen mag alleen een woordvoerder naar buiten uit standpunten innemen over de werking van het OCMW; in dit geval had de bekendmaking van informatie betrekking op steun-verleningen die nog niet door de raad voor maat-schappelijk welzijn besproken waren en waarover in ieder geval geen bekendmaking mag worden gedaan; de mededeling aan de pers over de wijze van steunverlening aan Kosovaren is ontoelaatbaar en daarenboven onjuist; die mededeling heeft aan het OCMW zware schade toegebracht ten overstaan van de bevolking van de gemeente en van een breed publiek in het gehele land;

Overwegende dat de raad voor maatschappelijk welzijn het tweede feit als tuchtvergrijp heeft gekwalificeerd op volgende gronden : de klacht bij het centrum voor gelijkheid van kansen is zonder grond want het OCMW bezondigt zich niet aan discriminatie of racisme; gevoegd bij de onjuiste en misleidende pers-berichten heeft die klacht onherstelbare schade berokkend aan het OCMW en is de werking van het OCMW in

een negatief daglicht gesteld ten overstaan van de toezichthoudende overheid en van het centrum voor gelijke kansen en racismebestrijding; met een klacht over racisme en discriminatie gaat een raadslid zijn deontologie te buiten;

5.2. Overwegende dat de twee persberichten, waaraan de raad voor maatschappelijk welzijn aanstoot heeft genomen, bij het dossier zijn gevoegd; dat eruit blijkt dat Kristien DELLAFAILLE als waarnemend voorzitter heeft beslist aan drie Kosovaren een noodhulp van 4 000 BEF te geven maar dat zij er zich over beklaagd heeft dat die mensen geen onderkomen hebben kunnen vinden in kamers die het bestuur ter beschikking houdt voor mensen in nood;

Overwegende dat Kristien DELLAFAILLE geen specifieke gegevens uit bepaalde dossiers inzake hulpverlening bekendgemaakt heeft, maar dat zij aan de hand van haar concrete ervaring met drie -voor het overige onbekend gebleven- asielzoekers haar zienswijze naar buiten heeft gebracht over de wijze waarop het OCMW de problematiek benadert van het verlenen, in noodgevallen, van onderdak aan asielzoekers die aan het OCMW zijn toegewezen; dat wat in de pers, als uitgaande van Kristien DELLAFAILLE, verschenen is en wat, voor zover hier bekend, in haar klacht bij het centrum voor racismebestrijding ook verwoord is, aldus betrekking heeft op algemene informatie die voor ieder alert raadslid niet onbekend kan zijn en die zelfs, met enige inspanning, door om het even welk geïnteresseerde burger gekend kan zijn;

Overwegende dat de Raad van State van oordeel is dat Kristien DELLAFAILLE, toen zij de pers te woord stond en toen zij zich bij het centrum voor racismebestrijding bekloeg over de ongelijke behandeling

van de eigen burgers die in nood verkeren en asielzoekers die in de gemeente aankomen, geen individuele informatie naar buiten heeft gebracht met betrekking tot dossiers die, omdat zij betrekking hadden op gevallen van individuele hulpverlening, onder de geheimhoudingsplicht van artikel 36, derde lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn vielen; dat de raad voor maatschappelijk welzijn in die contacten dan ook geen reden kon vinden om tegen Kristien DELLAFAILLE een tuchtprocedure op te starten; dat het beroep niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van het besluit van 14 januari 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen waarbij vastgesteld wordt dat Kristien DELLAFAILLE geen zware nalatigheid heeft begaan in de zin van artikel 22 van de wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en om, subsidiair, uitspraak te doen over de klacht die de raad voor maatschappelijk welzijn van Zoersel tegen Kristien DELAFAILLE heeft ingediend.

Artikel 2.

Aan Kristien DELLAFAILLE wordt geen tuchtmaatregel opgelegd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien mei 2000, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **D. VERBIEST.**